C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosar nr.1r-85/26 Judecătoria Ungheni
Judecător: Ion Ghizdari

D E C I Z I E
În numele Legii

07 aprilie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În completul compus din:
Președintele completului de judecată, judecător Ion Talpa
Judecători Ecaterina Arseni, Cristina Prisacari

a judecat în ordine de recurs, în lipsa părților, recursul avocatului Marian Ion în interesul inculpatului Sandu Ion declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din data de 19 decembrie 2025, pe cauza penală, în privința lui:

SANDU Ion *****, IDNP *****, născut la data de ***** în s. ***** r-l *****, domiciliat în s. ***** r-l *****, cetăţean al Republicii Moldova, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, în relație de concubinaj, are trei copii la întreținere, studii medii de specialitate, fără grad de dizabilitate, fără antecedente penale,

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320/1 Cod penal.

Termenele de judecare a cauzei:
- instanța de fond: 02.09.2025-19.12.2025.
- instanța de recurs: 26.01.2026 –07.04.2026.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra cererii de recurs, Colegiul penal,-

a c o n s t a t a t :

Prin sentința Judecătoriei Ungheni din data de 19 decembrie 2025, Sandu Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 320/1 Cod

penal şi i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Termenul de executare a pedepsei urmând a fi calculat începând cu data reținerii pentru punerea în executare a sentinței definitive.

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse, instanţa de fond a constatat că, Sandu Ion, la data de 07 iulie 2025, în intervalul orelor 01:28-02:40, știind că prin ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Ungheni la data de 26 iunie 2025, au fost stabilite măsuri de protecție sub formă de obligația de a părăsi temporar locuința comună cu partea vătămată Plop Victoria din s. *****, r-l *****, indiferent de dreptul de proprietate asupra bunurilor, obligația de a sta departe de locul aflării părții vătămate, la o distanța ce ar asigura securitatea părții vătămate, excluzând și orice contact vizual cu ea, interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, fiindu-i interzis de a vizita locul de trai cu partea vătămată Grosu Vera, contrar restricțiilor stabilite prin ordonanța de protecție, intenționat s-a apropiat de aceasta și a intrat în contact vizual, declanșând sistemul de monitorizare electronic.

Judecând prezenta cauză penală în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța de fond a concluzionat că, vinovăția lui Sandu Ion este dovedită prin probele din materialele cauzei, administrate și cercetate în ședința de judecată, acesta recunoscând vinovăția în comiterea faptei incriminate, acțiunile acestuia fiind calificate conform semnelor infracțiunii prevăzută de art.320/1 Cod penal - *neexecutarea intenţionată a măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie.*

Sentința de condamnare a fost atacată cu recurs de către avocatul Marian Ion în interesul inculpatului Sandu Ion solicitând admiterea lui, casarea actului judecătoresc recurat, rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care a-i stabili o pedeapsă mai blândă non-privativă de libertate prin prisma prevederilor art.90 Cod penal, or, inculpatul şi-a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise, a colaborat cu organul de urmărire penală.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art. 447 alin.(1) Cod de procedură penală, (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință. Referințe pe caz nu au parvenit.

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, Colegiul penal ajunge la concluzia că, recursul urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări, soluția fiind adoptată în condițiile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, potrivit cărora, judecând recursul, instanța adoptă

una din următoarele decizii: ...respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...recursul este nefondat.

Colegiul reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, care au fost cercetate în ședința instanței de fond, asupra cărora inculpatul Sandu Ion nu a obiectat și nu a solicitat administrarea unor probe noi.

Prin prisma probatoriului administrat instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului Sandu Ion în comiterea infracțiunii de neexecutarea intenţionată a măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie stabilindu-i conform acestei legi pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 4 luni, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Din conținutul cererii de recurs rezultă că, partea apărării în interesele inculpatului nu contestă încadrarea juridică a faptei, cel din urmă recunoscând comiterea ei, ci doar și-a expus dezacordul cu pedeapsa penală, solicitând atenuarea ei prin prisma exigențelor art.90 Cod penal.

Dat fiind contestarea sentinței doar în latura pedepsei penale, Colegiul se va expune numai în această parte, reținând caracterul ei motivat și argumentat, bazat pe aspectele de drept și împrejurările faptice a cauzei, prima instanță justificat a aplicat acestuia pedeapsa sub formă de închisoare, iar cuantumul acesteia pentru infracțiunea săvârșită, a fost stabilit cu respectarea principiilor individualizării pedepsei penale și a prevederilor art.80[1] alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată alin.(2) al articolului nominalizat stipulează, că în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul

excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Respectiv, reținând prevederile menționate supra, coroborându-le cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului, sub formă de închisoare, în cuantumul stabilit de către prima instanță, este în coraport cu gravitatea faptei comise – infracțiune mai puțin gravă; personalitatea inculpatului – nu este la prima încălcare a legii penale, fiind anterior judecat și condamnat inclusiv și la pedeapsă închisorii, cu executarea reală, precum și fiind supus răspunderii contravenționale inclusiv și pentru neexecutarea ordinului de restricție de urgență, atitudinea inculpatului față de faptele comise și procesul desfășurat – a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, fapt ce a găsit reflectare asupra termenului de examinare a cauzei, nepersistând circumstanță atenuantă prevăzută de art.76 Cod penal, nici circumstanțele agravante stipulate art.77 Cod penal.

În același context, Colegiul penal notează, că rezultând din prevederile art.75 alin.(2) Cod penal, sancțiunea închisorii este o formă excepțională de pedeapsă, care se aplică doar în cazul în care gravitatea infracțiunii şi personalitatea inculpatului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoarea.

În acest sens, Colegiul reține, că în cauza inculpatului Sandu Ion stabilirea categoriei excepționale de pedeapsă este condiționată de personalitatea acestuia, or, anterioarele condamnări a inculpatului atestă că aceasta este predispusă de a încălca legea. Condamnările anterioare nu l-au corectat și nu l-au reeducat pe inculpat, acesta a continuat comiterea faptelor infracționale.

Având în vedere, anterioarele condamnări, Colegiul penal constată inoportunitatea aplicării față de inculpatul Sandu Ion a unei pedepse mai blânde sau de altă categorie, după cum invocă recurentul, or, inculpatul anterior a fost supus răspunderii penale, aplicându-i-se și pedeapsa închisorii, însă careva concluzii n-a tras, și prin săvârșirea din nou a unei infracțiuni, a sfidat cu desăvârșire nu numai normele morale, dar și legea penală.

În atare împrejurări, solicitările părții apărării referitor la aplicarea unei pedepse mai blânde, Colegiul le consideră neîntemeiate, or, o pedeapsă mai blândă la caz, nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale și nu va restabili echitatea socială perturbată de inculpatul Sandu Ion.

La fel se menționează și faptul, că analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Colegiul notează, că potrivit art.61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât

şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Deci, prin prisma celor stipulate de legislator în cuprinsul normei precitate, Colegiul consideră, că la caz, atingerea scopurilor menționate: de restabilire a echității, de corectare a inculpatului, de prevenire a comiterii altor infracțiuni, va fi posibilă doar prin aplicarea față de inculpatul Sandu Ion a pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea ei reală. Pedeapsa astfel cum a fost individualizată de către prima instanță răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 Cod penal, cuantumul acesteia este dozat corespunzător, iar față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acestora, pedeapsa aplicată inculpatului este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii.

Colegiul reține că recunoașterea vinovăției prin acceptarea probatoriului administrat pe caz și manifestarea unei căințe sincere, au constituit temei pentru aplicarea dispozițiilor art.364^1 Cod de procedură penală în coroborare cu art.80^1 Cod penal, asigurând reducerea limitelor pedepsei penale, ceea ce face imposibilă invocarea acestor circumstanțe ca temei de aplicare a unei pedepse mai blânde.

Colegiul remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată trebuie să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

Din motivele expuse supra, criticile aduse de către avocat în interesul inculpatului sentinței recurate, Colegiul penal le apreciază ca nefondate, or, la aplicarea pedepsei penale, instanța de judecată s-a conformat prevederilor legii care reglementează procesul de stabilire și individualizare a pedepsei.

În conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Marian Ion în interesul inculpatului Sandu Ion declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din data de 19 decembrie 2025, pronunțată pe cauza penală în privința lui **Sandu Ion ******* în baza art. 320/1 Cod penal, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Ion Talpa

Judecători: Ecaterina Arseni

Cristina Prisacari